

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Írle küldendők az előfizetési díjak, nyilatkozatok és hirdetések.

Telefon szám 34.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasarnap.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor

Fél évre 4 kor.

Negyed évre 2 kor

Egyes szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számoltatnak.

Nyilatkozat pottósra 50 fillér.

Felelős szerkesztő:
ZRÍNYI KAROLY.Főszerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.Kiadó és lapkiadós:
STRAUSZ SÁNDOR.

Szezon.

Véget ért a szünidő, az utcán léptenyomon a kis muzsafi mosolygó arcára bukkanunk, aki vadonatúj könyvének lapjait forgatja s Madách végakkordja szerint bizva-bizással megy a tudományok csarnokába. És mikor az iskolák csarnokai megnyílnak, vele együtt a tepsződ közélet mozdulatlan tükre hullámszába jön, hazatérnek a nyaraló fecskék, a tanyázó gazdák, a városi magisztrátus is teljes immár mindenütt, ahol a közélet terén tevékenykedni kell, a dologba állás előkészületei latszanak.

Mérlegelni lehetne, hogy vajjon az a minden nyáron és mindig erősebben mutató közéleti elernyülés a mi nagy elmaradottságunk közepette vajjon célirányos dolog-e? Nem kellene nekünk folyamatos és soha meg nem szünő munkát végezni, hogy a haladás útján maradjunk? De legyünk emberek és valljuk be, hogy a mi klimatikus viszonyaink mellett nyarantszaka folyamatos szellemi munkát kívánni megállás és munkaszünet nélkül, embertelenség és csak szokjunk hozzá ahhoz, hogy a hivatalok zsaluit is leeresztik nyáron s legfeljebb a kurrens munkákat végzik izzadó üstökkel az erre illő hivatalnokok.

Szokjunk hozzá, hogy a szeptember hónap állítja a munka vonalába a társadalmat és a munka végrehajtására hivatott közegeket is. De aztán ez a munkába állás a legjobb feltétellel következzeik is be! Minálunk nagyon sok a hivatalos és a csinált ünnep és általában egész társadalmunkat a

munka szeretetére kellene nevelnünk. Nálunk nagyon szeretik az emberek díszből, hiúságból nobile officiumokat elfogadni, de, hogy a polgártársak keresetlen, avagy keresett bizalma érdem vagy stréberséggel szerzett közéleti megbizatásnak meg is kell felelni és azért komolyan meg is kell dolgozni — ezt minálunk, ahol a kötelesség iránt való éber lelkiismeret hiányzik — nem tudják. És mennyi intézményünk szenved általa!

Újult erővel, friss munkakedvvel és ami a legfőbb: munkaszeretettel jöttünk haza s valóban alig volna másra szűkségünk, mint arra, hogy elhatározásunk mellett szilárdan kitartsunk. Hacsak a magunk pátriáján tekintünk is szét, mennyi félbehagyott alkotásra, mennyi szükséges intézmény hiányára kell bukkannunk. Egész serege születik az életrevaló ideáknak, de valamennyinek véget vet az ősi magyar közöny, a Pató Pál úr tétovázó holnapra hagyása. Ez a holnapra hagyás az életrevaló és szükséges ideáknak jégretelete, minden maradásunk oka, vajha ezen a téren javulás lehetne és erőnk számbavételével az erőnek tervszerű fejlesztésével, egyáltalán pedig tervszerű programmal is egymásutánban meg tudnánk valósítani azokat az intézményeket, melyek városunkat valójában is várossá lennének.

A nyáron ásitás, unalom és tepsződ ülte meg a közéletet s ebben a helyzetben kinek lett volna kedve a közért hiábavaló munkába kezdeni. Szeretjük hinni, hogy igazi szezon kezdődik: a munka szezonja. S valóban igaz, hogy nincs olyan igénytelen

munkakör, mely a maga, habár kicsiny és alárendelt jelentőségében is ne lenne vég-eredményében a hazának és városunknak is hasznára.

Ez hasson át mindenkit, de főleg azokat, akiket hivatás a közért való munkába állított, mert valóban nagyon laza lelkiismeretű ember az, aki a közmunka vonalában csak a polgári kitüntetés előnyét élvezi, de semmit sem tesz a közboldogságért, azokért a nagy szociális kérdésekért, amelyek ajtónkat döngetik.

K Ü L Ö N F E L É K.

Szomorúság . . .

Szomorúság ütött tanyát
Az egész világon,
Még a szin is bágyadtabb már
A régi virágon,
Nem visszhangzik az erdő
A madár dalától
S nem találnd meg a rétet
Pittyepallat szaváról.

Nesztelenség, halgatagság,
Kedvtelenség járja,
Az emberek hanyarodva
Tekintnek egymásra;
Se barátság, se szeretet,
No hát csunya élet,
Nincs mitől az emberi szív
Felzudulna, éled.

Fenn is úgy van; vihar, villám
Válnak le az égről,
Szinte csoda, hogyha kijut
Egy kis napsütésből —
Hogy a menykő ötnégyen
Az egész világot;
Nem ér így egy hajtófát,
Nem egy rossz nadrágot.

Julius.

A Balaton.

Kicsapott a Balaton a Mi lehetne a Balatont,
Medréből, Mi lette?
Mint mikor a vad felrebben Mért haragos, mértolyborús
Fektéből, A kedve?
Nagy haraggal lépett ki a Ahány köszvény, zsába,
Partjára, [fekély
Megdőbent az ember, zúgó Van Pesten,
Hangjára. Mind ott tetreng, benne fűrdik
Napesten.

Zombory Gyula.

A néma asszonyok.

— Japán mese. —

Irtá: Zombory Gyula.

A josinói asszonyok pamutszedésből jöttek hazafelé, a falu egész női népe s egy zümmögő, keleti tónusú dalt énekeltek, mely betöltötte az egész vidéket. Énekeltek egy száz esztendő japán népnótát, mely mégis mindig új az új nemzedéknek. Ez volt a nótá:

Haja toro
maja toro
mako wito
hirusin,
kitu riku
jusu bano
seregi wa
tamurin.

Ami magyarul annyit tesz:

Fel is forog
le is forog
a székerek kereké,
bolond a ki
férhez siet,
nincs annak egy
csepp esze.

Javában folyt az ének, amikor útjukat állta hosszú bambusz botjával a Kadusa (előjáró) s botjával fellele bökte az ég felé, ezeket mondta a josinói asszonyoknak:

Egy szót se tőbbit josinói lányok, asszonyok, mert nagy veszedelem lehetne belőle

Ebben a minutában hirdetik ki az egész Nichon földön a fényes Mikadó parancsát, hogy mátol fogva egy álló esztendeig szólásra ne nyissa egyetlen asszony se a száját, mert nagy gyász érte a fényes Mikadót, ötödik felesége, a gyenge Kuseja (harmat) meghalt, aki legdrágább kedvence volt a Mikadónak, akit az istenek örökké éltessenek és soha el ne fogyjon teája, rizse.

E szavaknál mélyen földig hajtott a Kadusa s bambusz kalapjával háromszor érintette a földet, mint mikor valaki fűdöt tesz a füzékra.

Az asszonyok megdőbbenéssel hallgatták a parancsot s szörnyő gondolat volt nekik az, hogy bár eddig is kevés joguk volt a beszédre, most meg egy álló évig egyetlen szóra sem nyithatják ajkaikat. Asszonyra nagyobb csapás alig képzelhető.

A Kadusa folytatta.

A fényes Mikadó, kinek kegyelme, igralma éppen olyan nagy, mint a dzsindzsui szikla orma, megígérte, hogy aki Nichon asszonyai közül legjobban betartja a parancsot és egy árva kukkan-

tást sem tesz az alatt az egy év alatt, annak kilátása lehet rá, hogy be kerül a fényes palotába: ötödiknek.

Nohát, több se kellett Nichon asszonyainak. Hallgattak ettől a perctől kezdve, mint a csuka városában. Talán még ha tüvel szurkálták volna is őket, se adtak volna egy csipetnyi hangot sem.

Igen ám, csakhogy most meg a férfiaknak gyült meg otthon a baja. Akárhogy forszírozták a dolgot, se szó, se beszéd, se jó napot, se fogadj Isten, asszonyneptől egy árva szót kicsikarni nem lehetett.

A gyerekek is sirtak, ritak, nem volt, aki egy altató dalt énekelte volna a kis bambusz-bölcső fölött, nem volt, aki enni szolgált volna őket s az asszonyok legfeljebb úgy intettek kézzel, fejfel, amiből nagysókára lehetett eligazodni, hogy mire is céloz az az intetés?

A helyzet kezdett tűrhetetlenné válni, úgy annyira, hogy Nichon férfiai elhatározták kérényt küldeni be a császárhoz, hogy a gyászidőt rövidítse vagy szüntesse be, mert az országban megakad az életrend. Csupa néma asszonnyal lehetetlen boldogulni, belebődulnak az intetésbe; már is annyi kalamitás történt, hogy Isten a megmondhatója. Olyan is akadt, aki az intetést rosszul magyarázta s beleugrott a kútba.

Hogy a kegyelmi kérévénynek nagyobb súlya legyen, elhatározták Nichon férfiai, hogy deputációt menesztenek a császárhoz s azt a deputációt nem eresztik csak úgy üres kézzel, hanem kiválogatják az ország 100 legszebb főhőfér bányát, 100 darab főhőfér kecskégidát s úgy járulnak a császár elé ajándékkal megrakodva.

— **Tízéves találkozó.** A csáktornyai áll. tanítóképző-intézetben 1903-ban végzett tanítók közül tizen találkozóra gyűltek egybe f. hó 26-án Csáktornyan, az állami tanítóképző-intézetben. Megjelentek: Baltavári Imre szombathelyi, Gyurcsa Béla homokterenyei, Horényi Károly drávakeresztúri, Király Mihály mitrovicai, Kovács József gelsei, Pásztor István gyöngyösszentkeresztúri, Szakáll Imre sátoraljaujhelyi, Végh Mihály és Vida József zanati tanítók. Oslay Márton lipkai tanító táviratilag üdvözölte a találkozókat. A megjelent tanítók volt tanáraiknál, Margitai József volt és Zrínyi Károly jelenlegi igazgatónál tisztelegtek, majd templomban istentiszteleten jelentek meg s utána a tanítóképző-intézetben gyűlést tartottak, amikor a két elhunyt iskolatársról megemlékezve, elhatározták, hogy tíz év múlva újból találkoznak Csáktornyan. A gyűlést barátságos ebéd követte a Deusch-féle vendéglőben, melyen a volt tanárok is résztvettek.

— **Új körjegyzőségek.** A m. kir. belügyminiszter a dékánfalvai és túskezesgyörgyi körjegyzőségek ketté választásával két új körjegyzőség felállítását engedélyezte Damása és Hodosány székhellyel. Az új körjegyzői állásokat f. évi október hó 1-ére fel is állították. A pályázati hirdetés alapján a választásokat szeptember hó vége felé ejtik meg.

— **Tanítóválasztás.** A viszentgyörgyi községi iskolánál újonnan rendszeresített második tanítói állást f. hó 28-án töltötték be választás útján. Tizenhat folyamodó közül Behojnik Győző okl. tanítól, a csáktornyai áll. tanítóképző-intézet most végzett növendékét, választotta meg a községi iskolaszék egyhangulag. A választást Szirmai Miksa kir. tanfelügyelő vezette.

— **Halálozás.** Megilletődve vettük a gyzsjelentést, hogy Magdits László budapesti déliavasúti hivatalnok f. hó 26-án, életének 31-ik évében, jobblétre szenderült. 28-án helyezték el Budapesten a farkasréti temetőben örök nyugalomra. Magdits László a csáktornyai állomáson volt éveken keresztül vasúti hivatalnok s mindenfelé közszeretnek örvendett. Nyugodjék békében!

Így is történt.

A császár szívesen látta a deputációt, még szívesebben a kecskét, birkákat s egyben felszabadította Nichon asszonyait a tilalom alól s újra pörögtek a kis piros nyelvek, csacsogtak a kis duzzadt ajkak s a fejbőntásokra nem ugrott már bele a kutba senki.

Igen ám! csak hogy az asszonyokat bizonyos keserű csalódás is érte ezzel a császári pátenssal, mert egyszerre el lettek űve annak a reménykedésétől, hogy be is juthatnának a fényes palotába ötdióknek.

Összebeszéltek tehát, hogy most truccból annyit fognak beszélni, szőrtőlődni, pattogni egész nap, hogy belejárja a férfiak füle, feje.

Úgy is lőn.

Hossza, vége nem volt Nichon földön az asszonyi lármának; reggeltől estig úgy járt a szájuk, hogy egyik-egyik községből áthallatszott a másikba; ettől az örökös zsinajtól, lármától felfordult a ház, a szárnyasok kimenekültek a mezőre, kecske, birka széjjelszaladtak s az emberek a teaházakba menekültek, ahol legalább csendben lehettek.

Újból deputáció ment a császárhoz s jött a páten, mely kimondta: hogy japán asszony ezentúl csak akkor beszélhet, ha kérdezik, akkor is a legszükebb szavakra szorítkozhatik; azóta így is maradt ez a rendelet sértetlenül, a japánok igen keveset, sőt alig beszélnek, ha csak maguk közt meg nem értenek egy-egy dalt vagy egy hosszabb panaszt, melyben szomorú alárendeltségüket sirják el egymásnak.

— **Iskolai értesítés.** A latin tanfolyammal kapcsolatos csáktornyai m. kir. áll. polg. fiú- és leányiskolában az 1913/14-ik tanévre vonatkozó beiratások szept. 1., 2., 3 és 4-ik napjain d. e. 8—12 óráig eszközöltetnek. A javítóvizsgálatok a fiúiskolában szept. 1-én, a leányiskolában 2-án d. u. 2 órakor tartatnak. Szept. 5-én magánvizsgálat, 6-án pedig tantárgykülönbözeti vizsgálat lesz. A tanévet megnyitó ünnepélyes isteni tisztelet (Veni Sancte) szept. 8-án d. e. 11 órakor lesz, a tanítás pedig 9-én kezdődik. A beiratáskor a tanulók szülőik vagy azok helyettesei kíséretében személyesen tartoznak megjelenni s bizonyítványukat az igazgatónak bemutatni. Azon tanulók pedig, akik a polg. iskolába először iratkoznak be, a beiratás alkalmával születési- és újrairatási bizonyítványukat is kötelesek bemutatni. Tandíj és egyéb járulékok címén a tanulók összesen 12 K-t fizetnek. A szegénysorsú, szorgalmas és jó magaviseletű tanulók tandíjmentességért folyamodhatnak. A szegénységi és iskolai bizonyítvánnyal felszerelt kérvényeket a kir. tanfelügyelőséghez kell címezni s a beiratás alkalmával az igazgatónál kell benyújtani. A latin tanfolyamon résztvevő polg. fiú- és leányiskolai tanulók a m. kir. vallás- és közoktatásügyi Miniszter úr öngyméltóságának e tárgyban kiadott rendelete értelmében abban az előnyben részesülnek, hogy évenként és osztályonként, sőt egyszerre több osztályból is vagy a nagykanizsai vagy a zalaegerszegi főgimnáziumban közérvenységű vizsgálatot tehetnek. A latin tanfolyamon résztvenni kívánó tanulók szintén az igazgatónál tartoznak jelentkezni. Csáktornya, 1913. aug. 28. Az igazgatóság.

— **A gyógyszerészgyakornokokodás szabályozása.** A vallás- és közoktatásügyi miniszterrel a vármegye alispánjához leérkezett rendelet értelmében a gyógyszerészek gyakornokokat csakis miniszteri engedéllyel tarthatnak. S egyben rendelkezik a miniszter, hogy azok a gyógyszerértár-tulajdonosok, akik az új szabályzat 1. szakaszában foglalt rendelkezést figyelmen kívül hagyva gyógyszerészgyakornok tartási jogot hozza nem folytattak, december 15-ig adják be kérvényüket. Azok pedig, akik most akár a folyamodás elmulasztása miatt, akár a róluk szóló jelentés hiányossága miatt jogot nem nyertek, a már náluk működő gyakornokot mindaddig, míg az illető a reá nézve kötelező gyakornoki időt teljesen ki nem tölti, alkalmazásban tarthatják és tovább képezhetik, új gyakornokot azonban ezentúl mindaddig, míg erre engedélyt nem kapnak, fel nem vehetnek. Az összes erre vonatkozó útbaigazítások az 1912. évi 105597. sz. a. kibocsátott szabályzatban foglaltatnak.

— **Új káplán.** A zágrábi érsek a Körtorban megüresedett kápláni állásra Füstös Ádám káplánt helyezte át Terezováról Szlavoniából. Örömmel hozzuk nyilvánosságra ezt az áthelyezést, mert az új káplán kiváló jó tulajdonságokkal megáldott magyar ember, melyből kifolyólag, azt hisszük, az érsek ezen intézkedése közmelegnyugvást fog kelteni mindenfelé.

— **Új szobor a vármegyében.** Zala vármegye egy új szoborral gazdagabb. Balatonfüreden leplezték le a folyó hó 24-én a Deák Ferenc sétátérén Mangold Henrik dr. szobrát fényes ünnepség kíséretében. Mangold Henrik dr. ama elvülhetetlen érdemei alapján érdemelte ki a kitüntetést, melyeket Balatonfüred fejlesztése körül szerzett. Ő volt tud-

niillik az első, ki a Balatonnak hasonlóságát a tengerrel tudományos alapon bebizonyította, és külföldön ismertté tette, miáltal az egész Balaton vidéke föllendülést nyert. Az ünnepségen az ünnepi beszédet Pető János dr. balatonfüredi fürdőorvos mondta.

— **Beiratások.** A helybeli áll. tanítóképző-intézettel kapcsolatos gyakorló iskola I—VI. osztályaiban a beiratkozás szeptember 1., 2 és 3-án történik, naponként 8—10 óráig; a gazdasági ismétlő iskolában pedig 2 és 3-án 10—11-ig. Figyelmeztetnek a szülőket, hogy a gyakorló iskolába való beiratkozással siessenek, mert ez iskolában a beiratkozás csak bizonyos számig történhetik.

— **Allandó mozi.** A Rákóczi-utcai mozi-ban a múlt héten a következő programmal volt előadás: Gaumont híradó, Bonnot elfogatása, Vándorszínészet Soroksáron (humoros), Mágnes (humoros); A halál variété vagy a morfinista, ártista dráma 4 felvonásban. Szeptember 7-én egész nap a Quo Vadist adják. Délelőtt a diákság részére lesznek előadások.

— **Allatdíjazás.** Légrádon, mint irtuk, f. hó 23-án tenyészállatdíjazás volt a Zala vármegyei Gazdasági Egyesület rendezése mellett. A díjazáson az egyesület Flandorffer Ignác gazd. felügyelő és Sárközy Viktor titkár képviselte. Díjakat adtak: a földművelési miniszter (300 K), a nagykanizsai birkadőr (40 K) s Légrád község (20 K). A giráló-bizottságok elnökei Viosz Ferenc nagykanizsajárási főszolgabíró és Juk József esperes-plébános voltak. Díjat nyertek: Prémecz András, Horváth Olivér, Zsinicz Lőrinc, Lubics Antal, Horváth András, Rendics Imre (2 díj), Kopácsi Márton, Perlaki György (2 díj), Radics István, Pecsét János; Fábian Gyula, Oszter Lajos, Szabó Miklós, Szuoek Józsefné. Topolnócz Mihályné, Auer Ferenc és Pécsi Mihály. A díjazást társasvacsora követte s táncmulatság fejezte be.

— **Tiltakozás a magyar állampolgárság ellen.** Muraszombatban kínos feltűnést kelt egy kipattant titok, amelyet eddig Vogler János szécsénykúti savanyúvizforrástulajdonos, meg a luttenbergi cs. és kir. járási kapitányság őriztek Vogler honossága dolgában hatósági eljárás indult meg s ennek során élénken vitatta osztrák állampolgárságát. Protestálok az ellen — írta egyik beadványában — hogy engem magyar állampolgárnak tartanak! A beadvány lekerült a muraszombati szolgabírószághoz s így pattant ki a szécsénykúti savanyúvizforrás tulajdonosának tiltakozása, akit Muraszombat vidékén nagy tiszteletben tartottak s a legnagyobb magyarok egyikének ismertek, aki annak idején magyar sorozó-bizottság előtt állott s így kétségtelenül magyar állampolgár. A petánció pikantériája az, hogy Vogler, a petánció savanyúvizforrás tulajdonosa, aki piros-fehér-zöld színben nyomatott címkével »Pártoljuk a hazai ipart« jelzettel próbálja ellensúlyozni a külföldi konkurenciát. A muraszombatiak részéről azonban megkapta a méltó választ Vogler úr. Beszüntették a petánció viz foggyarítását. Kerüljön le a petánció viz másutt is az asztalokról, mert magyarellenes tulajdonosa nem érdemli meg, hogy vagyonának gyarapításában segítségére legyünk.

— **Tűz.** Perlakról jelentik, hogy f. hó 22-én este 6 órakor kigyulladt Mihinek Klára Lukatos-utcában levő háza. A ház teteje leégett, de a tűz továbbterjedését a gyorsan megérkezett tűzoltóság megakadályozta.

lyozta. Az épület nem volt biztosítva. A kár 400 koronát meghalad. A tűzet ismét kis gyermekek okozták, akik a padláson tűzet raktak, hogy ott kukoricát süssenek. A gyermekek, midőn a tető lobogni kezdett, elmenekültek. Ime ismét csak a szülők hanyagsága, gondatlansága okozta a szerencsétlenséget, mert mindenre gondoltak, de gyermekeik nevelésével, gondozásával és felügyeletével éppen nem törődnek. A gyufát nem zárják el a gyermekek elől, sőt örömmel és mosollyal nézik a kis éretlen fickókat midőn cigarettára gyujtanak s utcahosszat eregetik a bodor füstöt. A kereskedőknek is több felügyeletet kellene alkalmazniuk fordítani, hogy csak felnőtteknek adjanak gyufát és cigarettát kezökbe. Ajánljuk ezt az illető hatóságok figyelmébe is, hogy vegyék ki ők is részüket az ellenőrzésből, mert az iskola egyedül nem képes mindent megoldani.

— **Tenyészállatok díjazása.** Mult hétfőn dr. Ságváry Jenő perlaki főszolgabíró elnökelete alatt a Zalavármegyei Gazdasági Egyesület, a perlaki járás mezőgazdasági bizottsága és Vida János gazdasági egyesületi segéd titkár közreműködésével tenyészállat-díjazást tartott. A perlaki járás gazdái mintegy 65—70 tehenet és 35—40 üszőt hajtottak fel. A felhajtott állatok úgy számban mint minőségben minden várakozást felöltöztettek. A mi a bizottságot annál is inkább meglepte, mert a híres muraközi lótenyésztés mellett ily fejlett szarvasmarha-tenyésztésre nem számított. A díjazás a gazdákra igen jó hatást tett s a szarvasmarha tenyésztés érdekelt kivánatos volna minden évben díjazással buzdítani a szorgalmas horvátjuk, de magyar érzelmű lakosságát.

— **Pályázati hirdetmény.** A soproni kereskedelmi és iparkamara a budapesti Keleti Kereskedelmi Akadémia kerületbeli hallgatói számára 600, szóval hatszáz koronás ösztöndíjat alapított, mely ösztöndíjra ezen a pályázatot hirdetünk! Erre az ösztöndíjra csakis a kamarai kerületben (Moson, Sopron, Vas és Zalamegye és Sopron sz. kir. város illetőségű bír. szegénysorsú és valamely felső kereskedelmi iskolát avagy a »Keleti Akadémia« első évfolyamát kiváló sikerrel végzett hallgatók pályázhatnak. A pályázati kérvény legkésőbb 1913. évi szeptember hó 12-ig nyújtandók be az akadémiai igazgatóságnál.

— **Méhek etetése.** Az Országos Magyar Méhészeti Egyesület közbenjárására a pénzügyminiszter a földművelésügyi miniszter hozzájárulásával 3000 métermázsza denaturált nyerscukrot engedelmzett méhek etetésére. Megrendelőlapért és megfelelő utasításért az Orsz. Magy. Méhészeti Egyesület (Budapest, IX., Üllői-út 25. L.) elnökségéhez kell fordulni.

— **Ovatosság az ismeretlen külföldi cégekkel szemben.** A londoni Osztrák-Magyar kereskedelmi és iparkamara jelentése szerint éppen a legutóbbi időben a monarchia két államából arra visszavezetendő számos panasz érkezik, miszerint magyar és osztrák cégek ottani szedelgő vállalkozások hírlapi hírdetése, illetve üzleti ajánlatai alapján szerzett összeköttetések révén károsodást szenvednek. Állítólagos angol pénzügyi csoportok ugyanis a magyar, illetve osztrák napilapok útján sűrűn szoktak ajánlatot tenni iparvállalatoknak angol részvételű társaságokká való átalakítására vonatkozólag és gyakran előfordul, hogy még jó hírű hazai ügynökök is a szó-

ban forgó vállalkozásokkal ily hirdetmények következtében minden további kérdészködés nélkül jóhiszeműleg tárgyalásba bocsátkoznak. Már pedig azoknak, akik az angol viszonyokkal a legkevésbé is ismerősek, jól kellene tudniok, hogy az Angliából felhívás nélkül, különösen hírlapi hírdetmények útján érkező üzleti ajánlatokkal szemben a legmesszebbmenő óvatosság tanusítandó. Hasonlóképpen többször előfordult, hogy egyes szedelgő cégek, melyek tevékenységüket igen gyakran az utóbbi időben Londonból vidéki városokba, mint Manchester, Liverpool, Bradford, Glasgow stb.-be helyezték át, német nyelvű körlevelek útján könnyen szállítható értékesebb árúknál megmínázott ajánlatokat kértek, mely ajánlatokra cégeink mintákat, sőt árúkat is küldtek, ily módon nem egy esetben érzékenyen megkárosodván. A hazai cégeknek figyelmét felhívjuk tehát arra, hogy jó hírű angol cégek a legtrikább esetben fordulnak közvetlenül külföldi cégekhez, különösen pedig, hogy levelezésükben a legtrikább esetben használnak idegen nyelvet, miért is ajánlatos volna minden ily új közvettlen összeköttetésbe lépés előtt az illető cég felől beható tudakozódást beszerezni.

— **A gazdasági munkásbiztosítás.** A gazdasági munkások és cselédek baleset elleni biztosítása körül állandóan igen sok zavart okoz az 1907. évi XIX. és az 1912. évi VIII. törvénycikk egyes rendelkezéseinek eltérő magyarázata. Ezeket a zavarokat akarja megszüntetni az 1913. évi XX. törvénycikk életbeléptetése. A törvénycikkely a gazdasági cselédek és gépmunkások baleset elleni biztosítása és betegség esetében való ellátása körül irányadó törvényes rendelkezéseket tartalmazza. A törvénycikk életbeléptését leiratban közölte a földművelésügyi miniszter az összes megyei hatóságokkal.

— **Milyen házakat építhetnek a kőműves mesterek?** Az építőipari munkák beosztásával, a munkavállalás jogosultságának megállapításával sok hiba volt eddig. Ezen kíván a kereskedelemügyi miniszter egyelőre rendelet útján segíteni. A rendelet megjelöli, hogy az abban foglaltak a készülő törvényt nem érintik. Megállapítja a rendelet, hogy kőművesmester oly földszintes házak építését vállalhatja önállóan, amelyeknél a legszelesebb épületszárnyiséleg legfeljebb tizenöt méter s a legszelesebb traktusmelység felső felsztávola hat méter. Nagyobb építésekkel csak építőmester felelőssége alatt végezhet. Ácsmester vállalhatja a házak faszervezetű részeinek elkészítését, építhet favázás házakat is. Kőműves iparos városokban javító- és tatarozó munkát vállalhat, mely szerkezeti munkát nem érint és nem jár földszintnél magasabban építendő állvánnyal. Nagy- és kis községekben azonban építhet egyszerű szerkezetű egy, legfeljebb két szobás pince nélküli házakat, azonban az ácsmunkát vállalnia nem szabad. Az ácsiparos jogosult az épület szerkezetét nem érintő javító és tatarozó munkát önállóan végezni és azokat az ácsmunkákat, amelyeket kőműves iparosnak vállalnia nem szabad.

— **A vadházasságok korlátozása.** A belügyminiszter körrendeletet adott ki a megyei és városi árvaszékeknek, melyben meghagyja, hogy a kiskorúak közti vadházasságok továbbterjedésének megakadályozása végett a szóban levő kiskorúak gyámjait szigorúan büntessék meg, ha azok »összeállásához« beleegyezésüket adták. Hasonló esetekben a büntetést a szülők ellen is alkalmazhatják,

sőt jogukban áll a szülőket a szülői hatalom gyakorlásától is fölfüggeszteni. A rendelet kiadására az készítette a belügyminiszter, hogy a vadházasságok nagy száraléka kiskorúak összeállításából származik.

— **Legyek kipusztítása az istállókból.** A fecske legjobb pusztítója a legyeknek. A gazda mindent kövessen el, hogy a fecskék minél több fészket rakjanak az istállóban. Egy gazda megfigyelte, hogy istállójában 17 fecskefészkek volt s mindegyikben 4—6 fiatal. Az istálló teljesen légmentes volt. A birlokos úgy segítette elő a fecskék fészkek rakását, hogy udvarára egy rakás agyagot hozatott és azt naponta meglocsolta, hogy a fecskék így könnyen hozzá férjenek a fészkek építés nyersanyagához.

I R O D A L O M.

— **Horthy házassága** cím alatt Szabó Zsigmond dr., perlaki járásorvos, vasos regényt írt. A regény muraközi vonatkozásai miatt számot tarthat arra, hogy különösen a muraközi közönség pártolja a kitűnő tollú író ezen legújabb kiadványát. »A két dsin« után, mely mindenfelől osztatlan elismeréssel találkozott, nem is lehet kétségünk az iránt, hogy ez az ügyes tollal megírt érdekes regény, melyet legközelebb érdemlegesen ismertünk, a legszelesebb körökben el ne terjedjen. A csinos kötet ára 4 K s kapható szerzőnél Perlakon.

— **Képes Hét.** A Képes Hét legutóbbi száma a szokott díszes köntösben jelent meg. Tartalma nívós és érdekes. Aktuális közlemények mellett képet hoz a nagyvilágból s Pesti mesék címén Budapestről. Apróbb elbeszélései: A Kolibri (Fráter Aladár), Vallomás (Bíró Lajos), A nagy szerep (Franyó Zoltán) stb.; továbbá Zsoldos érdekes regényének, A csöndes patak folytatása. Érdekes olvasni valót nyújt A modern Kina s Paál Jobb illusztrált cikke »Hogy készül a Fedákfilm?«. A Képes Hét előfizetési ára egész évre 10.80 K. (Budapest, V., Visegrádi-u, 13/a.)

— **Vasárnapi Ujság.** nagy érdekességek képek nagy változatosságát közli az Esterházy hercegek kismartoni parkjáról, Szent István napjáról Budapest, a lövetei hegycsuszamlásról, a héthársi nevezetes templom négyzázados ünnepeiről, a modern papírgyártásról, az elűszített bolgár dunai flottilláról, Heltai főpolgármester temetéséről stb. Szépirodalmi olvasmányok: Lakatos László új eredeti regénye, Szabolcsa Mihály és Pásztor Árpád versei, Szőlősi Zsigmond novellája, Grazia Doledda olasz regénye. Egyéb közlemények: Bebel Ágost és Péterfy Sándor arcképe és nekrológja s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, sakkjáték, stb. — A »Vasárnapi Ujság« előfizetési ára negyedévre öt korona, a »Világkrónika«-val együtt hat korona. (Budapest, IV. ker. Egyetem-utca 4.)

— **Pályázat.** A csáktornyai alsófokú iparostanonciskola előkészítő osztályában megüresedett óraadói állásra pályázat hirdetetik. A heti 4 órai elfoglaltságért 320 K fizetés jár. Horvát nyelvismeret szükséges. A bélyegtelen kérvények szeptember 8-ig az iparostanonciskola igazgatóságához nyújtandók be.

Szerkesztői üzenetek.

— **T. J. kántortanító Belica.** Kérését nem teljesíthetjük. Válaszát nem közölhetjük szívesen, annál kevésbé, mert válaszában beismerte, hogy a zarándokokat vezette, hogy ez Önnek kötelessége volt s hogy a horvát jelvényeket nem látta, bár megengedi, hogy némelyik búcsúnak a mellén ott díszelgethet az. Mentésnek elég mentéség, mert Önök nem is tételeztük fel, hogy az ily dolgokat a maga részéről kezdeményezze — tudjuk honnan jót a szél —, de még sincsen teljesen igazolva. Mint magyar embernek legalább is tiltakoznia kellene az efféle jelenségekkel szemben. Nem elég az iskolában a magyar tanító kötelességét teljesítenie, de mint kántor se térjen napirendre magyarsága fölött. Kövessen el mindent, hogy ily megálló szereplésnek a jövőben sajnálatreméltó eszköze ne legyen.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržaja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csáktornya

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i poučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: svaku nedelju.

Predplatna cěna je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert leta 2 kor.
Pojedini broji koštaju 20 fill.

Obznane se poleg pogodbe i fa
rađunaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR.

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SÁNDOR.

Jeden ruski učenjak od povanja žitka.

Već sem pisal, da z jednoga zrna more se dobiti blizo tri jezero zrn. Sad budem to pisal, kak je to moći napraviti.

Jeden ruski učenjak, Demtschinsky, probal je tak pšenicu povati, kak su to pred tri jezero lětmi kinězeri povali. S ovim postupakom tri, četiriput tuliko pšenice ili hrži zraste. On je tak delal, da najprije je jedan falat zemlje posejao s pšenicom ili hržjom, onda pak je presadio na rede dva-tri centimetrom glibeše, do drugoga kolena. Ako je potrebno bilo, onda je i zalezal. Potlam pak jedanput ili dvaput je zalezal i tulikuput okopal.

Pri nas su takodje nekoji gazdi to probali, ali već su naprę skrićali, da to okolo nas nije dober postupak, jerbo pšenica ili žito dva-tri tjeđne potlam se dozreći. Dakle ravno onda se počne zrelići, kad je pod našim zrakom naj veća vrućina, tak zvana »kanikula.« Poleg toga zrnje vu veliki vrućini sahne, drobno ostane. Z vun toga pak tuliko posla je stēm, da nemoremo dosta težakov zmoci, s jednom rěčjom niti probati je to prinas nē vręđno.

To sve nije do kraja istina. Jeden naš domorodac je letos to sprobao i tak piše, da poleg ruskoga učenjaka postupakom posadjena pšenica predi se je dozrećila, kak posejana. Barem nēje smeti s jedne probe na jedanput zakona napraviti, ali on tak misli, da oni se vkanjuvleju, koji to veliju, da posajeni žitek potlam se zreći. Pokedob pak s ovim postupakom tri, četiriput više

zrnja moći dobiti, dobro bi bilo barem onim gazdom i gospodarom to probati, koji samo mekotu ili dvę mekote jesenske sętve imaju i svojim obiteljom bez vekšega stroška bi mogli to presaditi. Nēma dvojbe vu tom, da ovak posejani i presajeni žitek nebi donesol na mekoti dvajstipet, trideset metercentov zrnje, dakle vręđno je s tēm posla imēti i nekoji težak više potrošiti, jerbo jako se splati. Barem koji tak dęljaju vu ruskim, oni tak veliju

Ravno zato, na kratkoma budemo opisali, kak se to dęla, more biti najde se i vu Medjimurju takov gazda, koj barem na nekojim kvadrat klavtro bude to probal i ako isbilju posevodoćil se bude, da to su nę lazi, more biti drugo leto na vekšim falatu zemlje bude ov postupak utemlil i nam ovo dugovanje na znanje dal.

Poleg novoga povanja, sętva za glavaticu sad se počme Tak pšenicu, kak i žito sad treba posejati. Svaku formu je slobodno sejati, ali itak je bolše na rede četiri, pet centimetrom dalko jeden red od drugoga. Ovak bude sętva puno jakša. Po sętvi na tri tjeđne je potrebno presajati. Mladu glavaticu tak zememo vun iz zemlje, da se korenje ni strga. Sve skupa vu jednu korpu, koja na dno jeden centimeter na debeloma superfosfat ima, spravimo. Odnese mu na onu tablu, na koji saditi hoćemo i počmeme se saditi. Vu takvu formu se to sadi, da dva redi jeden od drugoga osem, deset centimetrom je dalko; poleg ovoga reda dojde jeden red na osemnajst centimetrom dalko. Poleg toga dva redi su na osemnajst centimeter dalko, poleg ovih pak dva redi na

lęvo i na dęsno 8—10 centimetrom, za ovemi pak opet na osemnajst centimetrom dojde red. Po jedinim glavaticu od pšenice ili od žita barem na 2 1/2 centimeter glibeše dojde tak, da s jednom šibom ili klinom 9—11 centimeter glibuke luknje dęlamo i vu ove luknje posadimo rastlinu. Ako je suša i zemlja je suha, pod večer rastlinu zalezati treba s takvom vodom, vu koji je jedna peta stran gnojšćice. Potręđno je to i za tjeđea dan opet napraviti. Na protuletje jedanput ili dvaput okopamo one rede, koji su na osemnajst centimeter dalko jeden od drugoga.

Poleg ruskoga pokusa jedno posejano zrno more dati 1135—1500 i do 2100 zrn. Pri nas na Magjarskom jeden je probal ovak povati pšenicu, na mekoti zemlje dvajsti i osem metercentov čistoga zrnja je dobil.

Svikak je moći na takvu sętvu 25 metercentov računati, dakle vręđno je 30—40 težakov više potrošiti na presajanje, na zalezanje i na kovanje, jerbo jako se to sve na zadnje naplati.

Koj pak ovak hoće probati žitka povati, naj se zmisli, da samo na gnojni zemlji more vekši plod postići. Demtschinsky tak piše, da prvič nęje ravno potrebno jako gnojiti, ali koj i drugo leto hoće na onoj istoj zemlji tak žitka povati, onda na svaki način dobro mora stalnim gnojom pognojiti, poleg toga pak još na katastralnu mekotu tri metercentov superfosfata je potrebno rezlepti.

Ako se najde gazda, koj bi to barem na maloma probal, prosimo ga, naj nam to na znanje da.

Abbé Cochina prvi ćudaćin.

Okolo sredine prošlog stolietja bil je med klerikuši u šimunariumu sv. Sulpice u Parizu takajše potlašnji abbé Cochin u nauku. To su bili dijaki, koji su se za svećenički stališ pripravljali, kak i danas kod naš klerikuši, samo tum razlikum, da naši današnji klerikuši nose već kaktu dijaki svećeničku halu, a oni sv. Sulpice su se nosili civilno, kak nas svaki. Cochin je već onda, kakti dijak, bil poznat sa svojih dobroćinstvih i darežljivosti naprama siromakom. Njegov otac, nieki stari državni savjetnik, davao mu je po dvadeset forintih na mesec za zabavu. Ove peneze je mladi dijak Cochin odmah na male novce promienil, a ovi su onda prešli u žepove siromaških, i nevoljnih. Posljedice ove njegove darežljivosti su bile te, da su okolo dvadesetoga već njegovi žepi posve prazni bili, jer su novci iz njih u one nevoljnih se preselili.

Dobroga našega klerikuša od sv. Sulpice su već svi siromaki onoga diela varaša, gde je šimunarium bil, poznali tak, da su isto tak kak i on sam, dobro znali, kak u koje

vrieme njegove financije stoje. I tak je onda došlo, da je većina tih siromakah u drugoj polovici mieseca, posve mirno mimo njega prošlo, bez da bi ga bili za milostinju zaprosili jer su znali, da do početka dojdjeć mieseca, dok mu otac njegovih navadnih dvadeset forintih nepošalje, ostanu njegovi žepi pusti kak pustara a suhi kak prpr. Ako pak je gde koj siromak u tako nezgodno vrieme ipak pokušal svoju sreću te ga zaprosil za kakovu podporu, onda je naš dobi Cochin potegнул iz glave škrljaka te se je duboko naklonil, a to je znaćilo da mu je kassa na suhom.

Niekgod dana, kada baš nije bilo škole, a taj dan je baš na nesreću pal na 25-i datum, kaj je već prilićno proti koncu mieseca, stala je jedna žena vani na ulici pred šimunariumom. Bilo je oćito, da su vrlo važne okolnosti prinukale ženu baš u tak nepovljno vrieme darežljivoga mladića nagovoriti za dar. Je, je, prisilila ju je nevolja. Njezin muž je bil bez zaslužbe, dvoje diece bolesto a kišta prazna — bez kruha . . .

Kad je mladić iz šimunariuma na ulicu stupil hoteći iti na šetnju, dojde žena k njemu te ga prićme plaćuć prositi: »Ah

smilujte se dobi gospodin Cochin te mi pomozite!«

Cochin duboko uzrujan, ali vieran svojoj navadi, potegne ponizno škrljak iz glave duboko se nakloni, kak da hoće reći: tvoja prošnja je badava, moji žepi su pusti i suhi.

»Ah!« — vikne nesrećna žena — »nuderde me poslušnite. Mi doma smo zapušćeni, moj muž nemre nigde dobiti dielo. Naše dvoje diece je betežno, a već dva dana nismo nikaj jeli.«

Cochin se malo zaustavi. »Bože moj« — veli — »kaj smo ćineći u toj skrajnoj nevolji i potreboći . . . Ali ja vas draga gospa uvieravam, da nemam niti jednoga filira.«

»Ah Bože« — veli žena — »Nisam se zmisliła, da smo na koncu mieseca . . . ali to nepaći nikaj. Vi ste na pol svetla! Ja sam osviedočena, da ako vi vaše žepove pretražite, sigurno dobi Bog nekaj u nje metne, kaj vi onda najдете.«

Ganut njezinimi riećmi i njezinom prošnjom, hotel je ženu o istinitosti svoje tvrdnje, da najme nema baš niti filira u žepu, uvieriti tim da će pred njom preobr-

Mir balkanskoga naroda.

Lanjsko leto oktobra meseca velika čuda je postigla celoga sveta. Mala, jako mala Črnagora mobilizerala je celu svoju soldaciju po prilici dvajstipet jezer črnogorcov i počela je na turčina vdirati. To je bilo znamenje balkanom Odmah su počeli svi proti turčinu mobilizirati: Bulgaria, Srbia i Grčka. Čela Europa se začudila, da su bez znanja na savez stupili balkanci med sobom. Ali neje veruval ništi, da bi ovi mali orsagi tak s čehali Turski orsag, makar su se od četiri strane navalili na njega. Onoga orsaga su potukli tak hitro, koj je pred nekojom stotinom celu Europu vu strahu držal. Po času su još vekše čude dosle: strahovitne bitke pri Kirkilisse i pred Lüle-Burgasom, koje su bulgarci zadobili. Turčin je jednu bitku za drugom zgubil. Med tem toga savez je zavzel 150 jezer kvadratkilometrov od turskoga imanja. Slavni bulgarski seregi poručili su turčinom, da vu Konstantinopolju vdereju, ako jim nedaju prěk Drinapolja. Turčinom je sve skup vu Europi samo konstantinopoljski vilajet ostal. Vu Londonu vu sesiji su tak zgovorili europanski poslaniki, da turčin mora prěk dati Drinapolja, i mir napraviti, ako hoće si Konstantinopolja zadržati.

Turčin se je podložil Europi i već smo tak mislili, da kraj je boju. Opet je druga čuda nas postigla. Prveši prijatelji, tojest savez. posvadi se med sobom, jerbo ne svi se nad plienom rezedeliti mogli. Drugi savez su načinili: Romania (koja je do sad mirna bila), Srbia i Grčka proti Bulgariji. Bulgaria, koja je vu boju najviše krvi pretočila (sto jezer ljudstva je zgubila) nije mogla proti ovim dugo vojvati i presiljena je bila za mir prositi. Miru su ov mesec sedmoga vu romanskim glavnim varašu, Bukarestu, podpisali Mir je jako pobil Bulgariju. Doklam su grki petdeset jezer, srbi pak 45 jezer kvadratkilometrov dobili, onda su najviteški bulgarci samo s polovicom morali zadovoljni biti, ako su ne šteli do kraja prepasti.

Ako k tomu premislimo, da i Romaniji od svojega imetka jeden veliki falat je mo-

rala odpustiti, začudno pitamo, ali je bilo vrědno Bulgariji stojezer duš zgubiti za jeden mali falacek zemlje i za par jezer stanovnikov, koji sad pod Bulgariju budu spadali.

Prve dane takov glas se čul, da ov zapisnik europanski vladari revirederali budu i sami budeju med ovih orsagov hatare, granice složili. Ali pollam drugi veter puse. Vladari nebudu se vu to mešali i Bulgaria sama ostane svojom nevoljom. Kaj su vu Bukarestu skuhalo, to tak bulgarci, kak i srbi i grki pojesti moraju. Najbolje je Romania shodila, koja je nikaj ne rezkerala, pak itak je lepi falat i plodne zemlje zadobila.

Po človečjim računuu, ov mir nemore stalen biti, jerbo proti pravici Bulgariju strahovitno su kvarnu napravili. Ali to je već tak odredjeno, da jakši ima pravicu, slabeši pak tiho mora biti. Bulgaria nazad mora čvrstna biti, ako do pravice hoće dojtii. Z vun toga je još jedna falinga. To pak je turčin. Kad se prveši savez med sobom počel grizti i turčini su se genuli, da nazad dobiju Drinapolja, za koj su se tak jako tugalvi. Sad još neje znati, ali budu mogli vladari na govoriti turčine, da naj nazad odpustiju Drinapolja i ali budu to turčini šteli posluhnuti.

Sve skupa sad tak stoji stvar: na bukaresku konferenciju su već deli pečata i dozvolu puka, ako turčin nebude više nikakve komedije delat, na bojnim polju nebude se više krvi prelěvalo i počneju ljudi orati i sejati. Ali kad bude tu takov zadovoljni plod, da narod pozabi strahovitne muke, koje je pretrpel, suze, koje je stočil, rane koje je dobil?

Nije vrědno sad nadtmě premišlavati. Boiše je, da zahvalnost damo Bogu, da od susedsstva ogenj neje prěk k nam vudril. Istina, da ov ogenj i nas je vnogo koštal, ali itak je lepše i boiše, da smo ga mi ne morali gasiti.

Kaj bude s Drinapoljom? — pitali su turskoga ministra. Toga odgovor je dal: »Nigdar Drinapolja nedano nazad. Ali se s dobra naravnamo, ali pak znova počneju štuki pokati i sablje bliskati. Za veliko cenu smo Drinapolja prvič morali odpustiti. Sad

ga više nebudemo prěk dali. Od nas pak ga samo sprelěvajem krvi moreju zeti. Čeli Turski orsag rajši tam pogine, samo da nebude više na Ederne cirkvi opet tudja zastava. Turski orsag nesme sad pustiti. Naše srdce je nazad počelo tući i doklam tuklo bude, Drinapolj bude naš. Zatem zel je naprě šestdeset fotografijih, na kojih je slikano, kaj su sve bulgarci s turčini delali. Kad su za četiri mesecov turčini nazad zavzeli Drinapolja, bulgarci su na stotine turčinov potopili. Kad pak su bulgarci vu varaš domašerali, vu varašu je već veliki glad bil. Stanovnikov je jedna stran na jednim otoku su bili. S vekšinoma starci, ženske i deca. Tu na otoku su se mučili i med četirimi tjedni prěk šestjezer jih je poginulo od glada i vu koleri. Oficiri i prosti soldati tam su išli, kam su šteli. Nikakvoga reda nje bilo. Turske hiže i palače su predi porobili, onda su je uništili. Neje ostala jedna ženska ili puca, koju nebi bili osramotili. Evo vam je Talaf bej. Od njegovoga obitelja četiri puce su na smrt zmučili, najstareša j šestnajst, najmlajša pak samo devet lět bila stara. Jeden bulgarski podoficir postrical se sa jednim starim turskim officirom. Svezal mu je ruke i onak ga je tiral pred sobom. Žišli su se sa jednim židovskim doktorom, koj je zašpotal bulgarca. Bulgarec zel je revolvera naprě i bez reči je obedva streilil. Vu drinapoljskih cirkvah vnogo olenjkih ga bilo. Olje su vun zlejali i na mesto su ženske cecke nametali.

Svaki je ono si zel, kaj je štel. Stanovniki su gladovali. Od drevja kore su jeli, doklam su imeli. Na jezere su od glada pomrli. Bantovali su i grke. Na vulicah ne se je bilo smeti grčki spominati. Bulgarci su se i med sobom klali. Zato mora Drinapolj turčinom ostati.

Poleg svega ogradjivanja i tajeja itak se je vun zislo, da med Bulgarijom i Turkom zoseb traja rasprava i poleg koje rasprave na kratkoma i med ovi dvemi neprijatelji do kraja bude mir nastal. Vacevič izvanredni bulgarski poslanik počel se je s prvim turskim ministrom pogajati i k ovi pogodbi je čeli turski korman prestupil. Tur-

nuti sve svoje žepove, za koje je dobro znal da su prazni. Ali o čudo! Komaj da je posegnul rukom u desni žep, kad u žepu zacingeul novci. Na svoje neizmerno začudenje izvadi iz žepa tri posve nove i svietle komade novca po pet frankah — to je francezki novac od prilike veliki kak naš petkrunaš. — Ves uzbunjen i neznajući kako i odkud su ovi novci u njegov žep dospieli, gde je on baš pozitivno znal, da nema niti filira novac u svojem imetku. Velim, ves uzbunjen i u niekom strahu nad tom čudom božjem, stisne ta tri novca siroti ženi u ruku. Ona se medjutim nad tum čudom nije nikaj niti uzrujavala a niti čudila, to je ona uzela, kak da baš tak mora biti, jer pri dobrom Cochinu niti čudo nije baš nikakovo čudo...

Medjutim dobri Cochin nije ostal tak ravnodušan nad tim čudom, koje ga je ov hip snašlo. Punom glavom raznih mislih odustal je od pohoda svojeg otca, na kojem putu se je baš nahadjal, pak je zaokrenul u kapelicu prčiste Diviece u sv. Sulpice, gde je nad tim, njemu nedokučivim čudom u razmišljanju i molitvi čeli ostatak dana prorobavil.

U večer se je spremil iz kapelice domov u šimunarium, promišljavajući putem nedokučivo čudo, koje mu se je dogodilo. Komaj da je stupil u hodnik šimunariuma, kad mu od svih stranah dopru do vuh glasovi: »Evo ga! Evo ga!»

I već odmah zatim dobieži knjemu jedan njegov kolega, koj je bil šnjim zajedno u istoj sobi nastanjen, riečmi: »Ah tu si moj dragi Cochin, u veliku nepriliku si me dovel, ti si miesto svojih hlačah moje oblekel, a jer su tvoje prevuzke, nisam mogel van na šetnju izajti.»

»Kako to? — odgovori Cochin, koj je tu stal, kak da je iz oblaka opal, — »ja — ja — da sam tvoje hlače oblekel!«

»Je — je, tako je, kak ti velim; a još povrh toga su bili u desnom žepu petnajst franki u tri posve novih po pet frankih komadih.»

I sad si neka svaki predstavi Cochinovu zabunu! Medjutim je on to sve promatral od šalne strane te je žalostno čielu dogodjaj sa ženom vani pripoviedal svojim kolegama i kak je već misil, da je Bog na njem hotel čudo načiniti

Čieli dogodjaj je izašel na javnost te

se je mnogoga, koj je do Cochinovog dobrog srдца nekaj držal, ugodno dojmil, pak je onda tak čielu stvar došla i do vuh njegovoga otca. Stari državni savietnik dal je sina k sebi pozvati te mu je rekel: »Moj dragi siuko, počamsi od dojdućega mieseca ču ti tvoj novac, kojega od mene dobivaš na zabavu, podvostručiti, za da češ moći sirotinji pomagati u tvojem dobrom srdcu, pak onda, za da ako ti dojde opet kada volja čuda praviti, da češ je moći barem svojim vlastitim novcem tvoriti. Medjutim evo ti i petnajst frankah, koje odmah predaj tvojemu kolegi, čije si novce prikazal nevolnoj siroti ženi. I na dalje budi dobar i milostiv i ja te osiguravam, da se nikada kajati nećeš, a ja ti za takova dobra diela dajem svoj otkinski blagoslov!«

Abbé Cochin bil je poslie piebanus pri st. Jakobu u Parizu te je kroz cielo svoje življenje ostal ljubezni otac svojih farnikov a napose siromakah. Godine 1782 po njem utemeljeni špital za betežnike i za zdrave nemočne starce daje o njegovoj skrbi za siromake još i danas najbolju sviedoču.

Em. Kollay.

čini s drugim budu Bulgariju nagradili, ako dalje ne bude zahtevala Drinapolja. Pokedob pak i nemški korman takodjer tak je odlučil, da Drinapolj naj turčinom ostane k tomu pak i ruski korman se vlece kraj od toga, da bi se vu ovu stringu s oruzjem pustil, moći je veruvati, da za nekoi tjeden naravnali se budu i razpravi kraj bude.

Iz Belgrada takov glas je došel, da Pašić srbski minister pohodil je Berchtold austrie-magjarske odsvunašnjih poslov ministra i prosil ga je, da naj proba puta napraviti Peter kralju da itak ga jedenput ova čas postigne, da bude mogel Ferenc Jožefa našoga kralja vu Beču ili vu Budapeštu pohoditi. Vu Belgradu tak misliju, da za vezda itak bude sreća postigla srbskoga kralja, da na jesen slobodno bude pohodil vu Beču Ferenc-Jožefa.

»Kölnische Zeitung« novine iz Sofije takov glas su dobile, turčini opet su granicu præk prestupili i zavzeli su Dedeagač, Gümhödzin i Ksanli varaše i okolice, dakle čeli falat zemlje isker kre morja, koj falat zemlje na londonski konferenciji su Bulgariji odlučili. Okolo Egei morja opet se velike bune na hadjaju i poleg toga europsanski vladari nazat vu akciju stupiju.

Sofije telegrafiraju, da romanski šeregi za par danov čisto se budu vu pobrali iz Bulgarije i kak se to pripeti, odmah budu med Romaniom i Bulgarijom hatara napravili.

Vu Konstantinopolju veliko je veselje, svrho toga, da je grčki korman dimo pustil četerdesetpet jezer turških zaplijenjenih soldatov. Vu Deriču je zaroblenike Essad baša præk zel, odmah su oružje dobili i pod zapovjedjom Terras baše odposlali su je vu Traciju.

Od svih orsagov iz celoga sveta svako leto se skup zideju delegatši vu Haga varašu, da se od vekivečnoga mira spominaju i delaju razprave med sobom, kak bi bilo moći sve ljudstvo, sve države tak naravnati, da nigdar nebi bilo boja. Hoćeju jednoga takvoga suda skup složiti, koj bi sudbeno sgovoril štera država ima pravicu, ako kakov konfliktus je med njimi. Ravno sad ima ov kongressuš sednicu, kad na Balkanu na jezero i jezero pležercov javče, kad se na jezero ljudstva plače i tuguje za svoju premilu braću. Jeden pruski general napravil je statistiku, kuliko ljudstva je poginulo vu balkanskim boju. Poleg ove statistike Turski orsag je zgubil vu mrtvih stopetdeset jezer, Srbia sedemdeset i tri jezer, Grčka četerdesetosem jezer, Montenegro dvanajst jezer; bulgarci su naj nesrećniši bili, već vu prvim boju jedna desetina od vojske, dakle sedemdesettri jezer je mrtva ostala na bojnim polju. Drugi boj pak je ravno čela katastrofa bila Bulgariji, jerbo od onih bulgarcov, koji su mogli vu ruke prijeli oružje, ravno jeden fertal je poginul vu strahovitnem boju. S vun toga ostalu je na Balkanu četiristodvajstieset jezer pležercov. Morebiti, da to još nije pravična statistika, neg potlam budemo stopram znali kuliko ljudstva je moralo pobrati se iz ovoga sveta tak rekuć sbog nikaj. Austria-Magjarska takodjer je nekoiu stotine dečkov sgubila vu mobilizaciji. Tak svetliju stvari na Balkanu vu onim vremenu, kad se od vekivečnoga mira spominaju vu Haga varašu. Ali bude negda što to postigel, ali ne, kak je. Kak je denes vučeni svet i oburuženi i kak denes stojiju politične stvari med državami moći si mis

liti, da predi ne bude stalnoga mira, doklam se jedenput čeli svet ne bude sbunil. Zlo za onoga, koj bude se to vćekal.

KAJ JE NOVOGA?

— **Položaj Škerlec bana.** Poznato je, da na kraljov rodjen dan jeden bez pameli fanatazirec strelil je na bana, kojega su odmah vu špital spravili. Od kraja tak se vidlo, da za dva, tri dana mogel bude vu svoju palaču oditi, jerbo je rana na ruki ne velika bila i tak je sgledala, da za par danov za čeli. Neje tak spalo. Od revolvera kuglja je hrdjava bila i makar su doktori na jedenput dobro sprali ranu i dobro zavezali, itak se počela ngojiti. Drugi dan je ban već veliku muku terpel. Velika zimica je došla na njega tak, da su Zagrebečki doktori morali vu Budapešt telegrafirati po jednoga glasovitnoga professora. Na poziv professor je odmah odputoval vu Zagreb, previzitiral je ranu i tak je našel, da bez operacije nikaj ne bude. Odprli su ranu i professor je dvaput moral odsnutra zagnojenu meso vun rezati. Već je tak zlo počelo biti betežnomu banu, da su skorom čelo ruku mu morali odrezati. Kak se potlam zeznalo, vu tak hudim položaju je bil već ban, da niti življenje mu nebi bili mogli osloboditi, makar bi bili i ruku vkraj odrezali, ako bi se bila krv zagiftala. Sad se već nije treba toga bojati i ban na svaki način ozdravil bude, a lopov, koj ga je strelil pak brćas na galge dojde.

— **Zakal je mater.** Jeden hitvalni sin vu Tolnanemediju skup je živel s materjom. Vu zadnjim vremenu višeput je svaja bila medjimi i hitvalni sin zagrozil se materi, da ju pospravi s med nog. Šebestyen Peter je to bez dušno dete. Minući tork navgovoril je svojega pajdaša Böse Janoša, naj mu na pomoć bude. Pajdaš je taki prevolil k tomu i vdrli su vu sobu gde je starica ležala. Ne su vnogo posta imeli s njom. Kad su ju zagutili, mrtvu telu hitili su vu Kapos zvanu rieku. Žandari su više danov zvědali i iskali što bi bil mogel to napraviti. Na zadnje, poleg susedovoga valuvanja, prijeli su sina, na kojega su itak sumlo imeli. Taj magarec dugo je tajil strahovitien čin, ali na zadnje, da su ga počeli vkriž-vkraž spitavati i previdel je, da nemore duže tajiti, povedal je sve. Obedva su žandari sudu præk dali.

— **Beštialni otec ili nemo živinče vu človeku.** Šira Jožef četerdeset lét star zomborski stanovnik, pet dece ima. Najstarešo dete je trinajst lét stara Iona zvana pucka. Otec je to malo dete prisilil. Mati se jako čudila pucki, koja je navěk najveseleša bila vu celim obitelji, da jedenput samo tiha, mirna i jako žalostna postane. Kad je vidla, da dete svaki dan bolje prepadne i črna ide pod očima, počela ju je spitavati, da najpově, kaj joj je. Pucka žalostno se materi pretužila, da otec joj neda mira i da se joj s nožom nagraža, ako ga ne poslunhe Mati, kak nora je bežjala na policiju i grozovitien čin prijavila. Beštialnoga oca su vu željezju otdirali vu rešt.

— **Eksplodiral se jeden štuk.** Vu Poli augustuša 22-ga sprobali su šteli dva nove 305 centimeterne od taborskih ladjih štuke. Nazočen je bil na probi grof Lanus Karol admiral i vnogo visokih officirov i fabričkih mjernikov. Kad su prvič strelili, sve je dobro bilo. Šteli su drugoč. Sad od

nepoznatoga zroka, eksplodiral je štuk. Tak je bil nabit, kak i perviput. Zadnja stran, gde se štuk zapira i blizo jezero kilogramm je žmehka, je eksplodirala. Tri matroze na falacke je rezhitilo. Po celim placu clovečje kotrige su bile rezhitane. Od štuka na stopetdeset korakov je jedna baraka, tu je stal grof Lanus admiral. Nekoi falati od eksplodiranoga štuka, su grofu obedve noge zdrobili. Grof je strahovitnemi ranami skup opal.

Više matrozov, koji su bliza štuka stali, na veliko čudo ne su bili pležerani. Drugi, koji su na dvajsti metrov stali, od silnoga zraka doli su scureli. Okolo štuka sve se spotrlo samo na veliko čudo jeden težak je živ i zdrav ostal. Isti on stolec, na kojim je admiral nogu držal, čeli je ostal.

Odmah po veliki katastrofi su pomoć dopeljali iz marinerskoga špitala. Grof Lanus omedleni je ležal vu krvi. Na jedenput su ga vu marinerski špital odpeljali, gde su odmah konstatali, da admiralu obedve noge moreju amputirati, tojest odrezati. Taki su se k tomu pripravili. Medtem toga admiral je pregovoril, rekel je, da pred amputacijom testamenta hoće napraviti. S tihim glasom je povedal zadnju želju. Za tem su mu odrezali noge. Zabavad je i to muku pretrpel. Na večer je vumrl.

Schiel mjerniku se ruka potrla. Gregorich Miška, koj je štuka sprožil, takodjer je vu špitalu dušu spustil. Teško se oranil Diamarčić marinerski kanoner. Menjše rane su dobili Hotze Ödön mariner, Blaske Otto mariner i Radolović Janoš težacki pomoćnik. Na mesti su mrtvi ostali: Schurz Istvan Cioko Tamaš i Škorniak Ede marineri. Nesrećnike su s velikom soldackom paradom pokopali. Vu ime kralja jeden admiral je bil nazočen na sprevodu.

— **Zakal je zavodnika.** S Amerike je došel dimo pred mesec danom Dervarić Istvan murasenteši stanovnik. Tri leti je bil dalko od žene i od dvoje dečice. Sad je dimo došel, jerbo svojom marljivostjom nekoiu stotinku zaslužil i kanil je od vezda doma dalje gospodariti. Neje mogel dugo se veseliti svojem domu. Susedi i prijatelji fletnu su mo pošepetnuli, da žena doklam je on s teskemi žuli vu filadelfski željezni fabriki za obitelj kruha služil, s jednim Bardinek Mihalj zvanim dečkom skup živela. Dervarić nije nikomu nikaj rekel, žalost i serditost je vu sebi zadržal. Minući tjeden je bilo prošćenje vu Murasentešu i tu su se žišli dva mužkarci. Dervarić je na red pobral dečka, ali on mu je smejuć nekoju reč odgovoril. Dervariću je vu glavu vudrila krv i od velike žalosti i serditosti tak je v srce vpičil dečka, da je za jednu vuru vumrl. Žandari su nesrećnoga cloveka prijeli i kraljskomu fišku su præk dali.

— **Samo po glavi.** Francus Janoš kućišu je gazda, Hafas Imre, zapovedal, naj zapreže i naj križake vun s vode zvozi. Kućiš je to napravil, ali kad mu je gazda opet nekaj zapovedal, počel je mergotati. Francus se na to tak rezsrđil, da je pograbil željezne rasuhe i kućiša tak nesrečno vudril po glavi, da je odmah mrtev postal. Nećimurnoga gospodara su zaprli.

— **Nore gobe.** Vu Šekesfehervaru Rėti Kalman notarijuša dovica k večerji je glive jela. Po noći zlo ji je prespelo i za par vur je mrtva bila. Zrok smrti, kak su doktori previzitali, nore glive su bile.

Gabona árak. — Csienn zítka.

mmázsa	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza	Pšenica	19.00—
Rozs elsőrendű	Hrż	14.00—
Árpa	Ječmen	14.00—
Zab	Zob	14.00—
Kukoricza	Kuruza suha	17.00—
Fehér bab uj	Grah beli	20.25—
Sárga bab	zuti	16.25—
Vegyes bab	zmésán	16.00—
Kendermag	Konopljeno seme	20.00—
Lenmag	Len	20.00—
Tökmag	Košćice	26.00—
Bükköny	Grahorka	16.00—

3569/1k. 1913.

I. Arverési hirdetés.

A csáktornyai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közölré teszi, hogy dr. Csák Károly zalavármegyei tiszti főügyész zalaegerszegi lakos által képviselt m. kir. kincstár végrehajtónak Zsvicsecz Teréz férj. Jambrovics Tamásné ugys mint kisk. Jambrovics József, Róza, Katalin, Ignác, Anna és Tamás gyámja, Jambrovics Teréz férj. Bakál Emilné szelencehegyi, Jambrovics Mária férj. Premus Istvánné felsőmihályfalvai lakos végrehajtást szenvedettek ellen 98 K 90 f. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést az 1881. LX. t.-c. 144. és 146. §-ai alapján elrendelte, minek folytán végrehajtónak 98 K 90 f. tőke, ennek 1908. február hó 4. napjától járó 5% kamatai, 12 K 90 f. végrehajtás kérelmi és 15 K 30 f. árverés kérelmi és a még felmerülendő költségekből álló követelés kielégítése végett a nagykanizsai kir. törvényszék és a csáktornyai kir. járásbírósg területéhez tartozó valamennyi végrehajtást szenvedettek nevében álló

Szt.-margitheyi	261 sztkvben	2405	hrsz. ingatl.	43 K
"	1503	644/a/2	"	462 K
"	1666	869/a	"	38 K
"	1685	229/7/5	"	58 K
"	1763	2404	"	98 K
"	1763	644/b	"	487 K

becsáron Szt.-margithey község házánál

1913. évi szeptember hó 19-ik napján d. n. 10 órakor

a muraszerdahelyi	396 sztkvben	3370	hrsz. ingatl.	27 K
"	403	1715	"	42 K
"	403	1737	"	32 K

becsáron Muraszerdahely község házánál

1913. évi szeptember hó 19-ik napján d. n. 3 órakor

dr. Csák Károly zalavármegyei tiszti főügyész zalaegerszegi lakos vagy helyettese közbenjöttével megtartandó nyilvános bírói árverésen eladtni fog.

Kikiáltási ár a fentebb kitelt becsár melynek felénel a 644/a/2 és 644/b hrsz.; kétharmadánál alacsonyabb áron a többi ingatl. el nem adhatók.

A bíróság megjegyzi, hogy jelen árverés a szt.-margitheyi 261, 1503, 1666, 1695, 1763 sztkvben C. 54, 53, 61, 51, 57, a muraszerdahelyi 396, 403 sztkvben C. 29, 27, a özv. Jambrovics Tamásné szül. Zsvicsecz Teréz szelencehegyi lakos javára bekebelezett özvegyi jogot nem érnti, amennyiben azonban az elárverezett ingatlanokért 13000 K be nem ígértetik, ugy az árverés joghatálytalanná válik és az ingatlanok

nyomban az özvegyi jogra való tekintet nélkül fognak elárvereztetni.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10%-át készpénzben vagy óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Vevő amennyiben a kikiáltási árnál nagyobb ígéretet tett, köteles nyomban a kikiáltási ár százaléka szerint megállapított bálnapénzt az általa ígért ár ugyanannyi százalékáig kiegészíteni.

Ha ezen kötelezettségének eleget nem tesz, ígerete figyelmen kívül marad és az árverésben mely haladéktalanul folytatandó részt nem vehet

Ezen hirdetés kibocsájtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a csáktornyai kir. járásbírósg telegkönyvi osztályánál, Muraszerdahely község előljárásgánál megtekinthetők. Csáktornya, 1913. jun. 17. 712

419/1913. sz.

Arverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. tc. 102. §-a értelmében ezennel közölré teszi, hogy az alsólendvai kir. járásbírósg 1913. évi Ap. II 212/5 sz. végzése következtében dr. Chilkó Sándor alsólendvai ügyvéd által képviselt Schaffhauser Endre alsólendvai lakos javára 40 K 35 f. s jár. erejéig 1913. évi jul. hó 4-én foganatosított biztosítási végrehajtás után lefoglalt és 4000 K-ra becsült 1 locomobil és 1 cséplőgép feléből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. bíróság 1913. V. 363/1 sz. végzése folytán 40 K 35 f. tőkekövetelés, ennek 1913 évi április hó 28 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 55 K 80 f-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Bottornyan Aumann-féle házban leendő eszközzésére

1913. évi szeptember hó 15. napjának d. n. 3 óra határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Csáktornya, 1913. augusztus 28. 713

Hepp Ede, pekar Csáktornya

Rákóczi-utca hízó broj 18. polog Krajovskoga suda.

Ima takaj trgovinu od najbolše vrsti

v a p n a.

Koji treba za zidanje, može ga dobiti u svako doba doma pri njemu uz najfalešu cieniu. Koji treba cielei vagon dobi vapno čisto fal. Tržim takaj razciepana suha bukova drva na vagu.

668 26—

Kiadó lakás.

Árpád-u. 3. sz. ház I. emeletén

egy három szoba, konyha

stb. mellékhelyiségek-

ből álló lakás folyó

évi október hó

1-ére kia-

dandó.

UGYANOTT FÖLDSZINT IRODAHelyiségnek ALKALMAS 2 SZOBA KIADÓ.

Bővebbet lapunk kiadóhivatalában.

SCHMIDT EDE ZONGORATERME CSÁKTORNYA

Ajánlja elsőrendű minőségű zongoráit és harmoniumait modern kivitelben, jutányos áron

Zongorák . . . 500 kor.-tól feljebb
harmoniumok 150 " "
czimbalom . . 100 " "

Alábbi világhírű czégek raktára:

Bösendorfer, Ehrbar, Förster, Oeser, Schmiedt & Kunz, Lauberger & Gloss, Malivanek Dörr, Mannberg, Kotykiewicz Weidig, Petrof, Chmel, Memetschke, Koch & Korselt, Stingl

Igen olcsó átjászott hangszerek folyton kaphatók

: regieket átcsereél ujra :

részletfizetés áremelés nélkül - Zongorakölcsönzés

Wotan**Lámpa**

A legjobb és a legtartósabb drótzálas lámpa.
Huzott drótzállal 75% árammegtakarítás.

Kapható villanyszerelési üzletekben, villanytáplókban és a
MAGYAR SIEMENS-SCHUCKERT-MŰVEK-nél, Budapest, VI., Teréz-kört 36. Gyár-utca 13.

Egy-két tanuló-
gyermek teljes ellá-
tásra felvétetik.

Czím a kiadóhivatalban.

Egy jó erkölcsű fiú

tanulónak

felvétetik

Máyercsák Béla

fűszer- és vegyeskereskedésében
CSÁKTORNYÁN. :: Rákóczy-utca.

Megbízható, kitűnő szerkezetű

kecskeméti

BORSAJTÓ

szállít a kecskeméti Vasipari termelők szövetkezeté, mint az O. K. H. tagja gyárából, Az

IPARI ÉS HÁZIIPARI SZÖVETKEZETEK BESZERZŐ ÉS ÉRTÉKESÍTŐ PONTJA

Budapest, VIII., József-körút 36. sz.

Tessék árjegyzéket kérni.

Az emberi kéz mint sérvkötő

SENSATIÓS TALÁLmány!

Kérjen ingyen prospectust!

Zárt borítékban portómentesen küldi

POLLITZER SÉRVAMPULATORIUM

speciális orvosi rendelőintézet

BUDAPEST, VII., Rákóczi-ut 10. Főemelet.

Egy jó állapotban levő
lehetőleg P u c h-féle

kerékpár

megvételre kerestetik.

Czím: e lap kiadóhivatalában.

ZENEINTERNÁTUS

Csáktornyán (Zala megye) Vasút-utca 6., oly fiatal hölgyek számára, kik magukat a zenében kifejezni óhajtják.

Teljes ellátás, alapos zenei oktatás, esetleg idegen nyelvek tanulása. Anyai felügyeletről, testi és lelki nevelésről gondoskodik

SCHMIDT EDÉNE zenekonzervatoriumot végzett zenetanítónő.

Kívánatra részletes prospectust küld.

felséges ízű fehér vagy aransárga csemege mézet

5 kg-os csinos postadobozokban 10 K szállít bérmentve a

„MÉH“ a magyar méhészek értékesítő szövetkezeté, Budapest, Váci-ut 108 af. Szakkérdésekben díjtalan felvilágosítás!

Ráczkanizsán, forgalmas helyen levő szatóeszüzlet és koresmaépület

nagy konyha- és gyümölcsöskerttel, nagy pince és 7 hold föld családi körülmények miatt azonnal

Na Ráczkanizsa, na prometnim mestu je jedan štacuni kréma

gradjevina, veliki kuhinjski i sadovni vrt, velika pivnica i 7 mekot zemlja radi obiteljske okolnosti odmah

eladó.

Bővebbet a tulajdonosnál:

Sosterics István
RÁCZKANIZSÁN.

na prodaju.

Obiljneše pri vlastniku

Sosterics István
URÁCZKANIZSA.

1198/913.

Hírdetmény.

Drávamagyaród község képviselő testületének megbízása folytán közhírré teszem, hogy Drávamagyaród község tulajdonát képező

„A jó vadászhoz“ ezimett koresmája,

1913. évi szeptember 9-én d. e. 10 órakor Drávamagyaród községbíró-házánál 1914. évijanuár 1-től kezdődő 4 évre bérbeadatik. Az árverési feltételek a drávacsányi körjegyzői irodában betekintheők.

Drávacsány, 1913. évi augusztus 29-én.

SZABOLICS REZSŐ körjegyző.

Progress

egészségügyi cigaretta hüvely és papír anconarctico vattával

Kapható: Fischel Fülöp (S. STRAUZ SÁNDOR) papirkereskedésében Csáktornyán